

Gode brødre.

Julen 2020

Menneskeslekten har til alle tider blir utsatt for trusler og påkjenninger. Det hører med til det å være menneske. Påkjenninger kan ha to motsatte virkninger. Enten bryter de oss ned, eller så bygger de oss opp. Vi kan også legge til at enten lærer vi noe nytt av dem, eller så lærer vi ikke noe. Det har vært mange pandemier og naturkatastrofer opp gjennom historien. Så sent som omkring 1920 hadde vi i Norge Spanskesyken hvor nærmere 20.000 nordmenn døde.

Også i Odd Fellow historien dukker pandemier og naturkatastrofer opp. Møtene i Lodge Washington måtte stoppe opp på våren og sommeren 1819 fordi det brøt ut «Gul feber» i Baltimore. Det som er interessant med dette utbruddet er at sykdommen skapte vekst i den nye logen. Det var måten den nye Odd Fellow logen løste utfordringene som sykdommen førte med seg, som vakte oppsikt. Logebrødrene var for det første forsiktige med ikke å være smittespredere. Og for det annet hjalp de både logens egne brødre, og andre som hadde det vanskelig. Det altruistiske sinnelaget skapte et positivt omdømme i Baltimores omgivelser som tidligere heller hadde vært skeptiske til Odd Fellow Ordenen.

Da Chicago brant nesten ned til grunnen ved den voldsomme bybrannen i 1871, var Odd Fellow Ordenen en av de første og største deltakere i hjelpearbeidet og gjenoppbyggingen. Brannens voldsomhet og omfang gjør at den sammenlignes med bybrannen i London i 1666. Hundrevis av mennesker omkom og nærmere 100.000 ble husløse i løpet av et par dager. Odd Fellow Ordenens søstre og brødre ble berømmet for sin vilje og evne til å hjelpe med det de hadde. Den hjelpen som ble gitt, gav Odd Fellow Ordenen et enda bedre omdømme.

Nå har vi hatt vår egen pandemi gående siden mars måned. Lenge så vi bare mørke og ikke noe lys i tunellen. Nå tror vi at effektive vaksiner er ganske rett rundt hjørnet. Det skal vi glede oss hjertelig over.

Men hva vil vi si når pandemien er over? Har vi erfart at det Odd Fellow Ordenen alltid har hevdet at gode intensjoner er mer enn ord? Pandemien har, ifølge regjeringen, medført omfattende ensomhet. Hvordan har vi som Orden løst den utfordringen? Vi har utallige fortellinger om hva embedsmenn gjør for logenes medlemmer. Det er både flott og riktig. Men skal vi virkelig bekjempe ensomhet, må hver enkelt av oss gjøre noe. Hva om vi hver dag tok kontakt med et medmenneske? Det ville i løpet av ett døgn skape 22.000 kontakter. I løpet av en uke vil det skape 154.000 kontakter og kontaktene bør gå til dem som trenger det mest.

Jeg maner vanligvis ved juletider søstre og brødre om å vise det altruistiske hjertelag som er noe av livsnerven og det karakteristiske trekk i vår Orden. Som vi strakte vår hjelp til alle ved den gule feber i 1819, og som vi hjalp alle som ble rammet av brannkatastrofen i 1871, er det vår utfordring nå ved slutten av 2020 å hjelpe til der vi kan. Kan det finnes noen bedre måte å feire jul på?

Med broderlig hilsen i

Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Morten Buan

Stor Sire